राक्षसं क्रूरकर्म्माणं भैमसेनिं महाबलं। भीष्मस्य निधनं प्रेप्सुर्दुर्म्मुखोऽभ्यद्रवद्बली।
सात्यकिं समरे यान्तं तव पुत्रो न्यवारयत्। अभिमन्युं महाराज यान्तं भीष्मरथं प्रति।
सुदक्षिणो महाराज काम्बोजः प्रत्यवारयत्। विराटद्रुपदौ वृद्धौ समेतावरिमर्दनौ।
अश्वत्थामा ततः क्रुद्धो वारयामास भारत। तथा पाण्डुसुतं ज्येष्ठं भीष्मस्य वधकाङ्क्षिणं।
भारद्वाजो रणे यत्तो धर्म्मपुत्रमवारयत्। अर्ज्जुनं रभसं युद्धे पुरस्कृत्य शिखण्डिनं। ५११०
भीष्मप्रेप्सुं महाराज भासयन्तं दिशो दश। दुःशासनो महेष्वासो वारयामास संयुगे।
अन्ये च तावका योधाः पाण्डवानां महारथान्। भीष्मस्याभिमुखे यातान् वारयामासुराहवे।
धृष्टद्युम्नस्तु सैन्यानि प्राक्रोशंस्तु पुनःपुनः। अभ्यद्रवत संरब्धो भीष्ममेकं महारथः।
एषोऽर्ज्जुनो रणे भीष्मं प्रयाति कुरुनन्दन। अभ्यद्रवत माभैष्ट भीष्मो हि प्राप्यते न वः।
अर्ज्जुनं समरे योद्धुं नोत्सहेतापि वासवः। किमु भीष्मो रणे वीरो गतसत्त्वोऽल्पजीवितः। ५११५
इति सेनापतेः श्रुत्वा पाण्डवना महारथाः। अभ्यद्रवन्त संहृष्टा गाङ्गेयस्य रथम्प्रति।
आगच्छमानान् समरे वीर्य्योघान् प्रबलानिव। अवारयन्त संहृष्टास्तावकाः पुरुषर्षभाः।
दुःशासनो महाराज भयं त्यक्त्वा महारथः। भीष्मस्य जीविताकाङ्क्षी धनञ्जयमुपाद्रवत्।
तथैव पाण्डवाः शूरा गाङ्गेयस्य रथम्प्रति। अभ्यद्रवन्त सङ्ग्रामे तव पुत्रान् महारथान्।
तत्राद्भुतमपश्याम चित्ररूपं विशाम्पते। दुःशासनरथं प्राप्य यत्पार्थो नाभ्यवर्त्तत। ५१२०
यथा वारयते वेला क्षुब्धतोयं महार्णवं। तथैव पाण्डवं क्रुद्धं तव पुत्रो न्यवारयत्।
उभौ तौ रथिनां श्रेष्ठावुभौ भारत दुर्ज्जयौ। उभौ चन्द्रार्कसदृशौ कान्त्या दीप्त्या च भारत।
तथा तौ जातसंरब्धावन्योऽन्यवधकाङ्क्षिणौ। समीयतुर्म्महासङ्घे मघशक्रौ यथा पुरा।
दुःशासनो महाराज पाण्डवं विशिखैस्त्रिभिः। वासुदेवञ्च विंशत्या ताडयामास संयुगे।
ततोऽर्ज्जुनो जातमन्युर्वार्ष्णेयं वीक्ष्य पीडितं। दुःशासनं शतेनाजौ नाराचानां समर्पयत्। ५१२५
ते तस्य कवचं भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे। दुःशासनस्ततः क्रुद्धः पार्थं विव्याध पञ्चभिः।
ललाटे भरतश्रेष्ठ शरैः सुनिशितैस्त्रिभिः। ललाटस्थैस्तु तैर्बाणैः शुशुभे पाण्डवो रणे।
यथा मेरुर्म्महाराज शृङ्गैरत्यर्थमुच्छ्रितैः। सोऽतिविद्धो महेष्वासः पुत्रेण तव धन्विना।
व्यराजत रणे पार्थः किंशुकः पुष्पवानिव। दुःशासनस्ततः क्रुद्धः पीडयामास पाण्डवः।
पर्व्वणीव सुसंक्रुद्धो राहुः पूर्णं निशाकरं। पीड्यमानो बलवता पुत्रस्तव विशाम्पते। ५१३०
विव्याध समरे पार्थं कङ्कपत्रैः शिलाशितैः। तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा रथञ्चास्य त्रिभिः शरैः।
अप्रैषीद्विशिखान् घोरान् यमदण्डोपमान् बहून्। अप्राप्तानिव तान् बाणान् चिच्छेद तनयस्तव।
यतमानस्य पार्थस्य तदद्भुतमिवाभवत्। पार्थं सुनिशितैर्बाणैरविध्यत्तनयस्तव।
ततः क्रुद्धो रणे पार्थः शरान् सन्धाय कार्म्मुके। प्रेषयामास समरे स्वर्णपुङ्खान् शिलाशितान्।
न्यमज्जंस्ते महाराज तस्य काये महात्मनः। यथा हंसा महाराज तडागं प्राप्य भारत। ५१३५